

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1070**z dnia 20 lipca 2020 r.****określające cechy punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu zgodnie z art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 57 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jak uznano w dyrektywie (UE) 2018/1972, z uwagi na fakt, że punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu i o niskiej mocy mogą mieć pozytywny wpływ na wykorzystanie widma radiowego i rozwój łączności bezprzewodowej w Unii, należy ułatwić wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu poprzez system wdrażania bez obowiązku uzyskania zezwolenia.
- (2) Punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu obejmuje różne komponenty, takie jak układ przetwarzania sygnału, moduł radiowy, system antenowy, złącza kablowe i obudowa. W niektórych przypadkach system antenowy lub jego części mogą być instalowane oddzielnie od innych elementów punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu i być połączone za pomocą przewodu lub przewodów. Ten model jest stosowany w przypadku rozproszonych systemów antenowych lub rozproszonego systemu radiowego stosowanego przez jednego operatora lub wielu operatorów. Punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu może być przeznaczony do obsługi dwóch lub większej liczby użytkowników widma radiowego.
- (3) Aby zapewnić akceptację społeczną i trwałe wdrożenie, punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu podlegające art. 57 ust. 1 akapit drugi dyrektywy (UE) 2018/1972 powinny mieć minimalne oddziaływanie na krajobraz. Aby osiągnąć ten cel, punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinny być niewidoczne dla ogółu społeczeństwa lub zamontowane na konstrukcji nośnej w nierzucający się w oczy sposób. Ich działanie powinno również gwarantować wysoki poziom ochrony zdrowia publicznego, jak określono w zaleceniu Rady 1999/519/WE ⁽²⁾.
- (4) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE ⁽³⁾ stanowi, że urządzenia radiowe, w tym punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, mają być skonstruowane w sposób zapewniający ochronę zdrowia i bezpieczeństwa ludzi.
- (5) W związku z tym należy określić fizyczne i techniczne cechy punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, które podlegają art. 57 ust. 1 akapit drugi dyrektywy (UE) 2018/1972, pod względem maksymalnej objętości, ograniczeń dotyczących masy oraz maksymalnej mocy nadawania. Wybór maksymalnej objętości w celu ograniczenia oddziaływania punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na krajobraz powinien umożliwiać elastyczność projektu i możliwość dostosowania go do cech fizycznych i technicznych konstrukcji nośnej.
- (6) W zleconym przez Komisję opracowaniu „Light Deployment Regime for Small-Area Wireless Access Points (SAWAPs) ⁽⁴⁾” wykazano, że limit objętości wynoszący 30 litrów powinien być wystarczający do pomieszczenia głównych elementów punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, przy jednoczesnym zapewnieniu jego nierzucającego się w oczy charakteru. Ta maksymalna objętość powinna mieć zastosowanie do każdej realizacji punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu obsługującego co najmniej jednego użytkownika widma radiowego, jak również do wielu różnych punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu współdzielących obiekt infrastruktury o małej powierzchni, np. słup oświetleniowy, słup sygnalizacji świetlnej, billboard lub przystanek autobusowy, które ze względu na swoje fizyczne wymiary lub częste występowanie na danym obszarze, lub oba te czynniki łącznie, mogą przyczynić się – po zainstalowaniu na nich punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu – do powstania bałaganu wizualnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36.

⁽²⁾ Zalecenie Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz), (Dz.U. L 199 z 30.7.1999, s. 59).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylająca dyrektywę 1999/5/WE (Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 62).

⁽⁴⁾ Smart 2018/0017, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/463e2d3d-1d8f-11ea-95ab-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-112125706>

- (7) Punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinny być zgodne z normą europejską EN 62232:2017⁽⁵⁾ „Wyznaczanie natężenia pola RF, gęstości mocy i tempa pochłaniania właściwego (SAR) w otoczeniu radiokomunikacyjnych stacji bazowych dla oceny poziomu ekspozycji człowieka”. Norma ta określa metodykę instalacji stacji bazowych, uwzględniając ich moc nadawania w celu oceny narażenia ludzi na pola elektromagnetyczne („EMF”), i jest zgodna z wartościami granicznymi określonymi w zaleceniu 1999/519/WE. Norma ta została również wymieniona w sekcji 6.1 europejskiej normy zharmonizowanej EN 50401:2017 „Norma wyrobu do oceny zgodności urządzeń stacji bazowych z poziomami dopuszczalnymi ekspozycji na pole elektromagnetyczne o częstotliwości radiowej (110 MHz–100 GHz) przy dopuszczeniu do eksploatacji” w odniesieniu do oceny zgodności punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu dopuszczanego do eksploatacji w jego środowisku operacyjnym z granicznymi poziomami narażenia na EMF określonymi w zaleceniu 1999/519/WE.
- (8) Normę EN 62232:2017 stosuje się do wszystkich rodzajów stacji bazowych, podzielonych na pięć klas instalacji odpowiadających różnym wartościom granicznym ich zastępczej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) wynoszącym, odpowiednio, kilka miliwatów (klasa E0), 2 W (klasa E2), 10 W (klasa E10), 100 W (klasa E100) i powyżej 100 W (klasa E+). Na podstawie powyższych klas, z uwzględnieniem bezpiecznych odległości od instalacji, których należy przestrzegać zgodnie z przedmiotową normą, a także z uwagi na fakt, że dyrektywa (UE) 2018/1972 przewiduje, iż punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinny być urządzeniami o niskiej mocy, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do klas instalacji E0, E2 i E10. Tabela 2 w pkt 6.2.4 normy EN 62232:2017 zawiera wymóg, aby najniższa część promieniująca anteny klasy E10 znajdowała się na wysokości co najmniej 2,2 m ponad publicznymi drogami komunikacyjnymi, aby zapewnić odległość co najmniej 20 cm między głównym listkiem anteny a ciałem osoby o wzroście 2 m⁽⁶⁾.
- (9) Ze względów estetycznych instalacja wewnątrz obiektów punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu klasy E10, które prawdopodobnie wykorzystają maksymalny limit objętości wynoszący 30 litrów, powinna być dopuszczalna tylko w dużych pomieszczeniach, w których wysokość stropu wynosi co najmniej 4 metry, takich jak muzea, stadiony, centra konferencyjne, porty lotnicze, stacje metra, dworce kolejowe lub centra handlowe.
- (10) Punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu nie powinien zagrażać stabilności całości konstrukcji nośnej, na której jest instalowany, ze względu na swoją wagę lub kształt, i w związku z tym nie powinien powodować konieczności strukturalnego wzmocnienia stosowanej konstrukcji nośnej.
- (11) Aby umożliwić właściwym organom nadzór i monitorowanie, w szczególności w przypadkach, w których w jednym miejscu występuje wiele sąsiadujących ze sobą punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, każdy operator, który wdraża punkty bezprzewodowego dostępu o bliskim zasięgu klasy E2 lub E10, które spełniają wymogi w zakresie cech określonych w niniejszym rozporządzeniu, powinien w odpowiednim czasie poinformować właściwy organ o instalacji. W tym celu najpóźniej dwa tygodnie po instalacji operator powinien powiadomić właściwy organ o instalacji, jak również przekazać informacje na temat lokalizacji i charakterystyki technicznej tych punktów dostępu oraz oświadczenie stwierdzające zgodność instalacji z przepisami niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić łatwość procedur we wszystkich państwach członkowskich, powiadomienie to należy przekazać pojedynczemu punktowi informacyjnemu, takiemu jak te, które zostały ustanowione na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE⁽⁷⁾.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na uprawnienia państw członkowskich do określania zagregowanych poziomów EMF wynikających ze wspólnej lokalizacji lub agregowania na lokalnym obszarze punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu objętych art. 57 ust. 1 akapit drugi dyrektywy (UE) 2018/1972, jak również innych typów stacji bazowych, aby zapewnić ich zgodność z obowiązującymi zagregowanymi granicznymi poziomami narażenia zgodnie z prawem Unii za pomocą środków innych niż indywidualne zezwolenia na wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.
- (13) W związku z tym, że przewiduje się dalszy rozwój odpowiednich norm, jeżeli mają one obejmować punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, w których wykorzystuje się aktywne systemy antenowe, takie punkty dostępu nie powinny na tym etapie wchodzić w zakres stosowania zwolnień z obowiązku uzyskania zezwolenia.
- (14) Stosowanie niniejszego rozporządzenia powinno być regularnie monitorowane w celu ułatwienia jego przeglądu z uwzględnieniem wszelkich aktualizacji europejskiej normy EN 62232 lub innych istotnych zmian w zakresie normalizacji, w szczególności w odniesieniu do korzystania z aktywnych systemów antenowych, rozwoju w odniesieniu do najnowszej technologii punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, potrzeby wspierania rozwiązań wielopasmowych i rozwiązań wspólnych (dla wielu operatorów), a także wszelkich aktualizacji zalecenia 1999/519/WE.

⁽⁵⁾ Dotyczy zakresu częstotliwości 110 MHz–100 GHz.

⁽⁶⁾ Załącznik C.3 do normy EN 62232:2017.

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz.U. L 155 z 23.5.2014, s. 1).

- (15) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na środki krajowe dotyczące bezpieczeństwa, dostaw mediów, poszanowania własności prywatnej, w tym prawa właścicieli do decydowania o sposobie użytkowania ich mienia, a także dotyczące praw dostępu do nieruchomości związanych z podłączeniem punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu do sieci rozległej zgodnie z prawem Unii.
- (16) Niniejsze rozporządzenie nie powinno zakłócać stosowania jakichkolwiek mniej restrykcyjnych systemów na szczeblu krajowym dotyczących wdrażania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.
- (17) Ponieważ dyrektywa (UE) 2018/1972 zaczyna obowiązywać od dnia 21 grudnia 2020 r., niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od tej samej daty.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Łączności,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie określa cechy fizyczne i techniczne punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 57 ust. 1 akapit drugi dyrektywy (UE) 2018/1972.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu z aktywnym systemem antenowym.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „równoważna moc promieniowana izotropowo (EIRP)” oznacza iloczyn mocy doprowadzonej do anteny oraz zysku anteny w danym kierunku w odniesieniu do anteny izotropowej (zysk bezwzględny lub izotropowy);
- 2) „system antenowy” oznacza element sprzętowy punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, który promieniuje energię częstotliwości radiowych w celu zapewnienia użytkownikom końcowym łączności bezprzewodowej;
- 3) „aktywny system antenowy (AAS)” oznacza system antenowy, w którym amplituda lub faza, lub oba te elementy, między elementami anteny są dostrajane w sposób ciągły, co prowadzi do zmian charakterystyki promieniowania anteny w zależności od zmian krótkookresowych w środowisku radiowym; nie obejmuje to długoterminowego kształtowania wiązki, takiego jak stałe elektryczne pochylenie wiązki; w punkcie dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, który jest wyposażony w AAS, AAS stanowi integralną część punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu;
- 4) „pomieszczenie” oznacza każdą przestrzeń, w tym pojazdy transportowe, posiadającą sufit lub dach albo jakiegokolwiek stałe lub ruchome konstrukcje lub urządzenia, które są w stanie zakryć całą tę przestrzeń, i która to przestrzeń jest na stałe lub tymczasowo całkowicie zamknięta – z wyjątkiem drzwi, okien i przejść – ścianami lub bokami, niezależnie od rodzaju materiału, z którego wykonane są dach, ściany lub boki, oraz niezależnie od tego, czy konstrukcja ta ma charakter stały czy tymczasowy;
- 5) „przeźródło zewnętrzne” oznacza każdą przestrzeń, która nie jest pomieszczeniem.

Artykuł 3

1. Punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 57 ust. 1 akapit drugi dyrektywy (UE) 2018/1972, muszą spełniać wymogi normy europejskiej wskazanej w pkt B załącznika do niniejszego rozporządzenia oraz muszą:

- a) być w pełni i bezpiecznie zintegrowane ze swoją konstrukcją nośną i w związku z tym niewidoczne dla ogółu społeczeństwa; lub
- b) spełniać warunki określone w pkt A załącznika do niniejszego rozporządzenia.

2. Ust. 1 nie wpływa na uprawnienia państw członkowskich do określania zagregowanych poziomów pól elektromagnetycznych wynikających z wspólnej lokalizacji lub agregowania na lokalnym obszarze punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu oraz do zapewnienia zgodności z obowiązującymi zagregowanymi granicznymi poziomami narażenia na pole elektromagnetyczne zgodnie z prawem Unii za pomocą środków innych niż indywidualne zezwolenia na wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.

3. Operatorzy, którzy wdrożyli punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu klasy E2 lub E10, które spełniają warunki określone w ust. 1, powiadamiają właściwy organ krajowy w terminie dwóch tygodni od wdrożenia każdego takiego punktu o instalacji i lokalizacji tych punktów dostępu, jak również o wymogach, które spełniają zgodnie z tym ustępem.

Artykuł 4

Państwa członkowskie regularnie monitorują i przekazują Komisji, po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2021 r., a następnie co roku, sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności stosowania art. 3 ust. 1, w tym dotyczące technologii wykorzystywanych we wdrożonych punktach dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 grudnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lipca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

A. Warunki, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b)

1. Całkowita objętość części punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu obsługującego co najmniej jednego użytkownika widma radiowego, która jest widoczna dla ogółu społeczeństwa, nie może przekraczać 30 litrów.
2. Całkowita objętość części wielu różnych punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu współdzielących obiekt infrastruktury o ograniczonej powierzchni, taki jak słup oświetleniowy, słup sygnalizacji świetlnej, billboard lub przystanek autobusowy, które są widoczne dla ogółu społeczeństwa, nie może przekraczać 30 litrów.
3. W przypadkach, w których system antenowy i inne elementy, takie jak moduł radiowy, procesor cyfrowy, moduł przechowywania danych, system chłodzenia, zasilacz, przyłącza kablowe, elementy sieci dosyłowej lub elementy do uziemiania i mocowania punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, są instalowane oddzielnie, każda ich część przekraczająca objętość 30 litrów musi pozostać niewidoczna dla ogółu społeczeństwa.
4. Punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu musi być wizualnie spójny z konstrukcją nośną oraz mieć proporcjonalny rozmiar w stosunku do całkowitej wielkości struktury nośnej, jak również spójny kształt, neutralne kolory pasujące do koloru konstrukcji nośnej lub wtapiające się w nią oraz ukryte kable i nie może tworzyć bałaganu wizualnego wraz z innymi punktami dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, które są już zainstalowane w tym samym miejscu lub miejscach sąsiadujących.
5. Masa punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu i jego kształt nie powinny powodować konieczności strukturalnego wzmocnienia konstrukcji nośnej.
6. Punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu klasy instalacji E10 może być zainstalowany wyłącznie w przestrzeni zewnętrznej lub w dużych pomieszczeniach, w których wysokość stropu wynosi co najmniej 4 m.

B. Wymogi normy europejskiej, o której mowa w art. 3 ust. 1

1. Wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu musi być zgodne z wymogami klas instalacji E0, E2 i E10 z tabeli 2 w pkt 6.2.4 normy europejskiej EN 62232:2017 „Wyznaczanie natężenia pola RF, gęstości mocy i tempa pochłaniania właściwego (SAR) w otoczeniu radiokomunikacyjnych stacji bazowych dla oceny poziomu ekspozycji człowieka”.
 2. W przypadkach, w których w jednym miejscu występuje wiele systemów antenowych (lub ich części) co najmniej jednego punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, który wchodzi w zakres niniejszego rozporządzenia, kryteria dotyczące EIRP zawarte w normie, o której mowa w pkt 1, mają zastosowanie do sumy EIRP wszystkich systemów antenowych (lub ich części) występujących w jednym miejscu.
-